

B ชุมชนคริสตชนย่อย

B2

ชุมชนคริสตชนย่อยและหมายสำคัญสี่ประการ

ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2013

ศูนย์ประสานงานส่งเสริมวิถีชุมชนวัด

สำนักนโยบาย

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

Copy right: AsIPA Desk, FABC

AsIPA Texts are developed by the AsIPA Team

หัวข้อเรื่องในเอกสารคู่มือ AsIPA

- A การแบ่งปันพระวาจา
- B ชุมชนคริสตชนย่อย
- C พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม
- D การฝึกอบรมทีมงานอภิบาล

AsIPA B2

ชุมชนคริสตชนย่อย และหมายสำคัญสี่ประการ (อาจจะต้องประชุมสองวาระเพื่อเรียนรู้หัวข้อนี้)

บทนำ

พระสงฆ์บางองค์กล่าวว่า “ฉันมีกลุ่มคริสตชนย่อยอยู่แล้วหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มภาวนา กลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน กลุ่มเหล่านี้มีขนาดเล็ก และประกอบด้วยบรรดาคริสตชนที่ศรัทธา”

คำพูดดังกล่าวนี้ไม่ถูกต้องทีเดียว กลุ่มภาวนาหรือกลุ่มเยาวชนยังไม่ใช่ชุมชนคริสตชนย่อยตามที่เราเข้าใจกัน พระสันตะปาปา ยอห์นปอลที่ 2 ทรงเรียกชุมชนคริสตชนย่อยว่า “เป็นรูปธรรมของพระศาสนจักร” และยัง “เป็นบ้านและครอบครัวสำหรับทุกคน” (Christian Family 85) วันนี้ เราจะเยี่ยมชุมชนคริสตชนย่อยที่เมืองลากอส นครหลวงของไนจีเรีย ในกลุ่มย่อยเราจะฟังเรื่องราวของ นายมัทธิอัส เฟลเย (Mr.Mathias Faleye) ซึ่งเป็นฆราวาสอยู่ในชุมชนนี้

ก. เรื่องราวของชุมชนคริสตชนย่อย

1. ใช้เวลา 30 นาที ในการประชุมกลุ่ม

- จัดกลุ่ม 5 - 8 คน
- หลังจากอ่านเรื่องนี้ หนึ่ง หรือ สองครั้งแล้ว ให้อภิปรายคำถามท้ายเรื่อง
- ให้เวลา 30 นาที แล้วกลับมารายงานกลุ่มใหญ่

เรื่องราวตามคำบอกเล่าของนายมัทธิอัส เฟลเย

ระยะเริ่มสร้างชุมชนคริสตชนแห่งหนึ่งในวัด มูชิน (Mushin)

ลากอส (Lagos) เป็นนครหนึ่งซึ่งผู้คนไม่สนใจกัน ไม่รู้จักเพื่อนบ้าน อยู่กันแบบต่างคนต่างอยู่ในปี ค.ศ.1977 ซิสเตอร์มีเรียม เทเรซา ได้ขอให้ผมค้นดูทะเบียนวัด เพื่อหาชื่อและที่อยู่ของคาทอลิกใกล้ๆ บริเวณที่ผมอาศัยอยู่ ในฐานะคนงานรับจ้าง ผมรู้ว่าเวลาที่ที่สุดที่จะไปเยี่ยมคือเวลา ค่ำระหว่าง 18.00 - 21.00 น. แล้วเราก็ไปเยี่ยมพวกเขา การเยี่ยมเยียนได้ดำเนินต่อไปเป็นเวลาหลายสัปดาห์

ในระหว่างการเยี่ยมเยียนนี้ เราแนะนำตนเองว่าเรามาจากวัดเรยีนา มุนดี (Regina Mundi) มาทำความรู้จักพวกเขา การแนะนำสั้นๆ นี้เกิดผลยิ่งใหญ่ ตัวอย่างเช่น ผมจำได้ว่า นายมัทธิว โอซูนโกยา (Matthew Osunkoya) ถึงกับอุทานว่า “โลกนี้กำลังจะสิ้นพิภพ” เขาไม่อยากจะเชื่อว่าจะมีเพื่อนคาทอลิกมาเยี่ยมเยียนเขา เขาอาศัยอยู่ที่นั่นนานมาแล้ว และไม่มีใครเคยสนใจเขาเลย บางคนยังพูดว่า เขากำลังคิดที่จะเปลี่ยนนิกาย เพราะแม้ว่าไปร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณทุกวันอาทิตย์ เขาก็ไม่รู้จักใครสักคน

หลังจากการเยี่ยมเยียนเช่นนั้นหลายครั้ง เราได้วางแผนจัดการประชุมสำหรับคนที่เราได้พบ การประชุมครั้งแรกจัดขึ้นในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 1978 มีผู้เข้าประชุม 15 ครอบครัว

การประชุมครั้งแรกๆ

การประชุมครั้งแรก จัดขึ้นที่บ้านของสมาชิกท่านหนึ่ง มีการแนะนำสมาชิกทั้งหมดที่มาร่วม เราอ่านหนังสือกิจการอัครสาวกบทที่ 4: 32 - 35 เพื่อช่วยเราให้เข้าใจความหมายของชุมชนคริสตชน

บทอ่านนี้นำไปสู่ความเห็นร่วมกันว่า “ไปวัดวันอาทิตย์เท่านั้นยังไม่เพียงพอ พวกเราต้องการพบกันในกลุ่มย่อยๆ ด้วย เพื่อจะได้รู้จักกันมากขึ้น” เราจึงตกลงที่จะพบกันสัปดาห์ละครั้ง

การประชุมประจำสัปดาห์ เกิดความผูกพันอาศัยการแบ่งปันพระวาจา สวดภาวนาเพื่อความต้องการของกันและกัน ร้องเพลงด้วยกัน เรียกชื่อของกันและกัน ช่วยเหลือกัน วางแผนและทำงานด้วยกัน เยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน และรับประทานอาหารด้วยกัน ครั้งหนึ่งมีคนหนึ่งยื่นขึ้นและเรียกชื่อทุกคนที่ชุมนุมอยู่ด้วยกัน ตั้งแต่คนอายุน้อยที่สุดจนถึงคนอายุมากที่สุด

ด้วยวิธีการนี้ แม้อูเหมือนเป็นเรื่องธรรมดามาก แต่ก็ได้สร้างความรู้สึกผูกพันกันและกันในชุมชน และเรามักจะทำอย่างสม่ำเสมอด้วยความปีติยินดี

ภาวะผู้นำ (leadership)

เนื่องจากผมได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการนี้ตั้งแต่เริ่มเยี่ยมเยียนพร้อมกับซิสเตอร์มีเรียม ดังนั้นผมจึงได้รับการขอร้องให้เป็นผู้ประสานงานการประชุมทุกครั้ง เมื่อชุมชนเติบโตขึ้น ผู้นำหลายคนก็เกิดขึ้นพร้อมกันด้วยชุมชนจึงได้จัดทำโครงการฝึกอบรมผู้นำ 6 สัปดาห์ สำหรับทุกคน และเราก็ได้เริ่มทำงานด้วยกันเป็นทีม

กิจกรรมต่างๆ และความสำเร็จ

เราได้ปรึกษากัน หาวิธีการที่หลากหลายเพื่อช่วยเหลือกันเป็นกลุ่ม เช่น ช่วยเหลือเด็ก ๆ ผู้ยากไร้ คนสูงอายุ คนพิการ และคนอื่น ๆ ในละแวกบ้าน ที่ต้องการความช่วยเหลือ ผลที่ตามมา เราได้เปิดสอนคำสอนวันเสาร์สำหรับเด็ก ๆ ขอร้องแผนกส่งเสริมสุขภาพอนามัยมาให้คำปรึกษาในเรื่อง การดูแลเด็กเล็ก โภชนาการ การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ฯลฯ

เราได้ตัดสินใจทำความสะอาดบริเวณที่สกปรกในละแวกบ้านและเขียนจดหมายถึงเทศบาลขอความช่วยเหลือเพื่อทำความสะอาดครั้งนี้ เราได้รับการสนับสนุนพาหนะ และเครื่องมือต่างๆ ทั้งชุมชนได้ร่วมกันทำงานนี้ ในสามครั้งแรก รถขนขยะออกไป 23 เที่ยว

ครั้งหนึ่ง เกิดข้าวราคาแพงมาก ชุมชนได้ซื้อข้าวจำนวนมากจากบริษัทเนชั่นแนลซัพพลาย จึงได้รับส่วนลดเป็นพิเศษ แม้มีปัญหาในการซื้อครั้งต่อไป เราก็ตักส่วนที่ซื้อได้ในราคาพิเศษเหมือนเดิม ทุกคนรู้สึกพอใจมากในเรื่องนี้

สมาชิกบางคนที่ไม่ใส่ใจชีวิตครอบครัวได้ช่วยจัดพิธีศีลสมรสให้ถูกต้อง แม่หม้ายและเด็กกำพร้าก็ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดี

วันครบรอบวันเกิดของสมาชิกในชุมชน มีการเฉลิมฉลองด้วยพิธีบูชาขอบพระคุณ ณ ลานกลางแจ้งที่เคยจัดประชุมกันตามปกติ เมื่อไรก็ตามที่ชุมชนของเราจัดกิจกรรมเช่นนั้น จะเชิญชุมชนย่อยอื่นๆ ใกล้เคียง พวกเขาก็มาร่วม และได้เชิญเราไปในงานฉลองของเขาด้วยเช่นกัน การทำเช่นนี้ช่วยเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มอื่นๆ และป้องกันเราไม่ให้ล้มคนอื่น ๆ ด้วย

ปัญหา

ปัญหาใหญ่ของเราคือ การพยายามทำให้พระสงฆ์สนใจชุมชน ยังมีปัญหาที่เกี่ยวกับจำนวนผู้เข้าประชุม และคนที่พร้อมจะรับผิดชอบกิจกรรมต่างๆ ยังไม่เพียงพอ

เราได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ โดยการเยี่ยมสมาชิกถึงบ้าน และจัดฝึกอบรมผู้นำอย่างต่อเนื่อง

บทสรุปส่วนตัว

โดยส่วนตัวแล้ว ผมได้รับประโยชน์มากมายในฐานะสมาชิกของชุมชนคริสตชนย่อย ผมรู้สึกเป็นกันเองกับสมาชิกทุกคนของครอบครัวใหญ่นี้ พวกเขาสนิทสนมกับผมมาก เราแบ่งปันความรู้สึกและความหวังแก่กันและกัน การทำเช่นนี้ช่วยให้เราเห็นว่า วัตถุประสงค์กำหนดให้เป็นชุมชนที่มีมิติที่จริง ผมยังได้เรียนรู้ที่จะทำงานด้วยดีกับคนอุปนิสัยต่างกัน โดยระลึกว่า เรามีภูมิหลังที่แตกต่างกัน ทำயที่สุดผมรู้สึกว่า รูปแบบชุมชนคริสตชนเช่นนี้ ทำให้เห็นการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ และแสดงออกมาด้วยแสงสว่างแห่งความรักอย่างแท้จริง นี่เป็นที่ซึ่งบรรดาคริสตชนจะทำงานร่วมกันเพื่อโลกที่ดีขึ้นมากกว่าแบบตัวใครตัวมันและการเห็นแก่ตัว สำหรับผมนั้นชุมชนคริสตชนย่อยเปรียบเสมือนต้นไม้ ซึ่งแต่ละส่วนต่างก็มีหน้าที่เฉพาะที่จะทำงานพร้อมกับส่วนอื่นๆ เอื้อประโยชน์ให้กับทุกส่วนของต้นไม้ นั้น เราทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันในพระวรกายของพระคริสตเจ้า และความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้เป็นจริงและมีชีวิตชีวาในชุมชนคริสตชนย่อย

(จงอภิปรายคำถาม หลังจากได้อ่านเรื่องนี้หนึ่ง หรือสองครั้งแล้ว)

คำถาม

- ชีวิตของชุมชนคริสตชนย่อยในเมืองลากอสตอนไหน ที่สะกิดใจท่านมากที่สุด ?
- ทำไมเราจึงสามารถกล่าวได้ว่า ชุมชนในลากอสแห่งนี้เป็น “รูปธรรมของพระศาสนจักร” ?

บทเสริม

(ให้ทุกคนอ่านบทเสริมเงียบ ๆ แล้วแบ่งปันกันว่า เราได้อะไรเพิ่มเติมอีกจากบทเสริมนี้ นอกเหนือไปจากสิ่งที่เราได้พบมาแล้ว)

ชุมชนคริสตชนย่อยในเมืองลากอสนี่ “เป็นรูปธรรมของพระศาสนจักร” เพราะว่า ชุมชนวัดแห่งนี้ได้ทำสิ่งที่พระศาสนจักรทั้งหมดควรกระทำ

- สมาชิกเสริมกำลังความเชื่อให้แก่กันและกัน
พวกเขาช่วยเหลือกันในชีวิตประจำวัน
พวกเขานำพระคริสตเจ้าไปสู่ผู้อื่น
พวกเขาฟังพระวาจาของพระเจ้า
พวกเขาสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้าด้วยกัน
- ชุมชนคริสตชนย่อยแห่งนี้ ทำให้ผู้อื่นสามารถพบองค์พระคริสตเจ้า ผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพในละแวกบ้านของพวกเขา
- ชุมชนคริสตชนย่อยในเมืองลากอสนี้ แสดงให้เห็นว่าเป็นไปได้ที่จะดำเนินชีวิตด้วยกันอย่างสงบสุข แม้ว่าแต่ละคนจะแตกต่างกัน
- ชุมชนคริสตชนย่อยเมืองลากอสนี้ แสดงให้ผู้คนในละแวกบ้านเห็นว่าเราคริสตชนมีความรับผิดชอบต่อโลกรอบ ๆ ตัวเรา ต่อสภาพความเป็นอยู่และต่อธรรมชาติ

ข. **หมายสำคัญเด่นสี่ประการของชุมชนคริสตชนย่อย**

มี “ลักษณะเฉพาะ” หลายประการของการเป็นชุมชนคริสตชนย่อยในเมืองลากอส

- อ่านเรื่องราวของชุมชนคริสตชนย่อยของเมืองลากอส อีกครั้งหนึ่งในกลุ่มใหญ่
- อภิปรายคำถามในกลุ่มรวม
- เขียนคำตอบลงบนกระดาน หรือ กระดาษแผ่นใหญ่

คำถาม

มีลักษณะเฉพาะอันหลากหลายอะไรบ้าง ที่แสดงถึงการมีชีวิตเป็นชุมชนคริสตชนย่อยในเมืองลากอส?

เราเลือก “หมายสำคัญ” ที่เด่น 4 ประการ ของชุมชนคริสตชนย่อย จากเรื่องชุมชนคริสตชนย่อยเมืองลากอส เราได้พบ “หมายสำคัญ” หรือ “ลักษณะเฉพาะ” มากมายที่แสดงถึงการเป็นชุมชนคริสตชนย่อย ให้เราตอบคำถามด้วยกันว่า อะไรคือหมายสำคัญที่เด่นชัดของชุมชนคริสตชนย่อย? หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า อะไรคือสิ่งที่ทำให้ “กลุ่มในวัด” กลายเป็น “ชุมชนคริสตชนย่อย” ?

ต่อไปนี้ขอแนะนำเสนอหมายสำคัญ 4 ประการของชุมชนคริสตชนย่อย

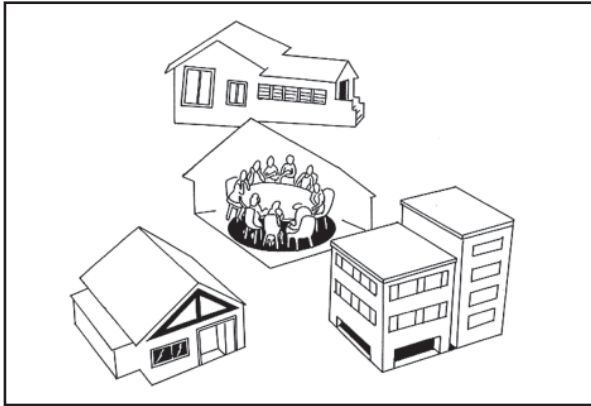
หมายสำคัญแรก

1. สมาชิกของชุมชนคริสตชนย่อยเป็นเพื่อนบ้านกัน

ก. รูปภาพ และอภิปรายในกลุ่มใหญ่

คำถาม

ใครมีสิทธิ์เข้าประชุมกลุ่มในชุมชนคริสตชนย่อย ?

บทเสริม

ทุกคนในละแวกบ้านใกล้เคียง มีสิทธิ์เข้าประชุมในชุมชนคริสตชนย่อย
แห่งนี้

- คนรวยและคนจน
- สมาชิกจากกลุ่มที่พูดภาษาต่างกัน
- ผู้เยาว์และคนสูงอายุ
- คนโสดและผู้ที่ตั้งงานแล้ว
- คู่สมรสที่ไม่ใช่คาทอลิก คนต่างถิ่น
- สมาชิกของชุมชนคริสตชนย่อย ไม่ได้มาจากทุกส่วนของชุมชนวัด
แต่มา จากละแวกบ้านใกล้เคียงนั่นเอง
- พวกเขาอาศัยอยู่ในเขตเดียวกันตามสภาพภูมิศาสตร์ และมีสภาพ
ความเป็นอยู่เหมือนกัน
- พวกเขาหมั่นเวียนเปลี่ยนสถานที่ที่ใช้ชุมนุมกัน
- พวกเขาประชุมกัน 1 หรือ 2 สัปดาห์ / ครั้ง

ข. อภิปรายในกลุ่มใหญ่

คำถาม

อะไรคือข้อได้เปรียบ (advantages) และ ข้อเสียเปรียบ (disadvantages) ของกลุ่มที่ไม่พบปะกันในละแวกเพื่อนบ้านของคุณ แต่พบกันในฐานะของกลุ่มที่ใช้ภาษาเดียวกัน หรือกลุ่มอาชีพเดียวกัน ?

บทเสริม

(ให้ทุกคนอ่านบทเสริมเงียบ ๆ แล้วแบ่งปันกันว่า เราได้อะไรเพิ่มเติมจากบทเสริม นอกเหนือจากสิ่งที่เราได้พบมาแล้ว)

ข้อได้เปรียบ (advantages)

- บางครั้งเป็นการง่ายกว่าที่จะนำผู้คนให้มารวมกันตามกลุ่มเชื้อชาติ สัญชาติ ภาษา วิชาชีพ และความสนใจ
- สามารถตอบสนองความต้องการพิเศษของกลุ่มบุคคลเฉพาะทาง

ข้อเสียเปรียบ (disadvantages)

กลุ่มที่มีความสนใจร่วมกันนั้นดี แต่ไม่ทำให้ภารกิจสำคัญต่างๆ ที่พระเยซูเจ้าได้ทรงมอบหมายให้พระศาสนจักรสำเร็จสมบูรณ์ได้ ภารกิจสำคัญต่างๆ ดังกล่าวนั้นคือ

- การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างชนชาติและเชื้อชาติต่างๆ
- การสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน และความสมานฉันท์ระหว่างผู้คนต่างชนชั้นทางสังคม
- การเป็น “บ้าน” (หรือที่พักพิง) สำหรับทุกๆ คน
- การเป็นเครื่องหมายของสังคมใหม่ ที่ซึ่งผู้คนสามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างสันติ

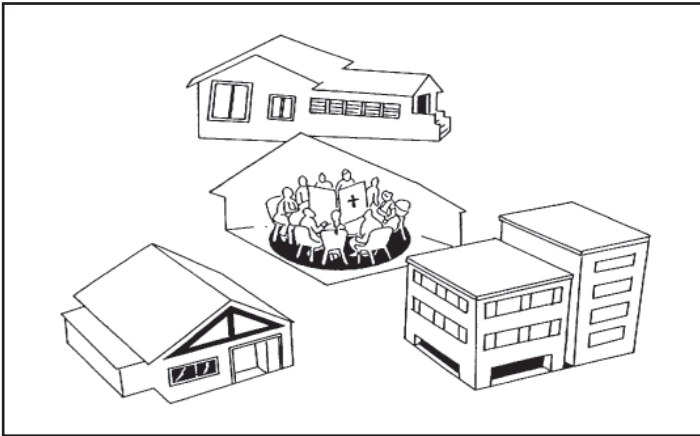
หมายเหตุที่สำคัญที่สอง

2. การแบ่งปันพระวาจาเป็นพื้นฐานของการพบปะกันของชุมชนคริสตชนย่อย

ดูภาพข้างล่าง

ชุมชนคริสตชนย่อยนี้ เจริญฉลองการแบ่งปันประสบการณ์ในพระวาจาตามวิธีการ 7 ขั้นตอน บางครั้งพวกเขาใช้วิธีแบ่งปันอื่นตามความเหมาะสม

โดยปกติชุมชนคริสตชนย่อยมักใช้บทอ่านพระวรสารของวันอาทิตย์ที่จะมาถึงสำหรับการแบ่งปัน หลังจากนั้น พวกเขาอาจเลือกบทอ่านต่างๆ จากพระคัมภีร์เล่มอื่นๆ ได้เช่นกัน

อภิปรายในกลุ่มใหญ่

คำถาม

ทำไมท่านคิดว่า การแบ่งปันประสบการณ์ในพระวาจามีความสำคัญยิ่งสำหรับชุมชนคริสตชนย่อย?

บทเสริม

(ให้ทุกคนอ่านบทเสริมเงียบๆ แล้วแบ่งปัน เราได้อะไรเพิ่มเติมจากบทเสริม นอกเหนือจากสิ่งที่เราพบมาแล้ว)

- โดยการแบ่งปันพระวาจา เราทำให้พระคริสตเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางเราพระองค์กลายเป็นรากฐานของชุมชนอย่างแท้จริง
- การแบ่งปันพระวาจาช่วยให้เรากลายเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า พระองค์ตรัสแก่เราว่า “ถ้าท่านยึดมั่นในวาจาของเรา ท่านก็เป็นศิษย์ของเราอย่างแท้จริง” (ยน 8 : 31)
- การแบ่งปันพระวาจา ทำให้เราเป็นครอบครัวใหม่ พระเยซูเจ้าตรัสว่า “มารดาและพี่น้องของเราคือผู้ที่ฟังพระวาจาของพระเจ้าและนำไปปฏิบัติ” (ลก 8 : 21)
- สมาชิกของชุมชนคริสตชนย่อย นำพระคัมภีร์ติดตัวมาด้วย
- ตามปกติ เมื่อเราปฏิบัติตาม 7 ขั้นตอนของวิธีการแบ่งปันพระวาจาแล้ว ผลที่ได้รับคือ การบำรุงจิตวิญญาณกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกันในความเชื่อ กระชับความไว้วางใจระหว่างสมาชิกให้เข้มแข็งขึ้น
- อย่างไรก็ตาม บางครั้งบางครั้ง เรายังใช้วิธีการแบ่งปันแบบอื่นๆ ด้วย ซึ่งช่วยให้เรามองไกลออกไปนอกเหนือชีวิตของเราเอง ไปยังชีวิตผู้อื่น วิธีต่างๆ เหล่านี้ รวมไปถึงวิธี “ตอบรับพระประสงค์ร่วมกัน” (Group Response) และ Amos Programmes ที่มีการวิเคราะห์สังคม

หมายเหตุที่สำคัญที่สาม

3. สิ่งต่าง ๆ ที่ชุมชนคริสตชนย่อยร่วมกันทำมาจากความเชื่อ

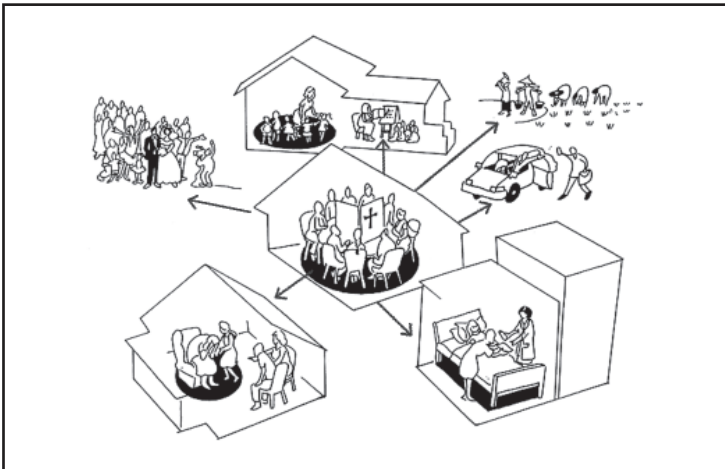
ในขั้นตอนที่ 6 ของการแบ่งปันประสบการณ์ในพระวาจา นั้น ชุมชนคริสตชนย่อยตั้งคำถามว่า

- เราจะทำอะไร ในสัปดาห์ที่จะมาถึงนี้ ?
- เราจะทำอะไร ในฐานะที่เป็นชุมชนวัด หรือ “พระศาสนจักร” ต้องถึ่นนี้ ?

ดูภาพ และอภิปรายพร้อมกันในกลุ่มใหญ่

คำถาม

อะไรคือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนคริสตชนย่อยในภาพนี้ ?

สมาชิกชุมชนคริสตชนย่อยกล่าวว่า “เราเป็นพระศาสนจักรในละแวกบ้านเดียวกัน” ฉะนั้นชุมชนคริสตชนย่อยยังทำงานอื่นๆ ที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ในภาพข้างบนนี้

คำถาม

ชุมชนคริสตชนย่อย ควรทำอะไรอีกบ้าง เมื่อสมาชิกในกลุ่มเชื่อว่า “เราเป็นพระศาสนจักรในละแวกบ้านเดียวกัน” ?

บทเสริม

(ให้ทุกคนอ่านบทเสริมเงียบๆ แล้วแบ่งปัน เราได้อะไรเพิ่มเติมจากบทเสริม นอกเหนือจากสิ่งที่เราพบมาแล้ว)

ทุกวันนี้ พระศาสนจักรทั่วโลกได้รับผิดชอบสืบสานพันธกิจของพระคริสตเจ้า ดังนั้น ชุมชนคริสตชนย่อยควรรู้สึกว่าร่วมรับผิดชอบที่จะสานต่อพันธกิจนี้ ในละแวกบ้านของพวกเขา ตัวอย่างเช่น

- สรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้าด้วยกัน
- ให้อภัยกันและกัน
- สร้างเอกภาพและสันติ
- แบ่งปันความเชื่อกับผู้สมัครเรียนคำสอน
- เตรียมพิธีกรรมวันอาทิตย์
- เตรียมเด็กสำหรับรับศีลมหาสนิทครั้งแรก
- เตรียมเยาวชนสำหรับรับศีลกำลัง
- ด้อนรับคนต่างถิ่น ยินดีรับเป็นผู้อุปถัมภ์ (sponsors) ของผู้สมัครเรียนคำสอน
- ยืนหยัดร่วมกันต่อต้านความอยุติธรรมและการฉ้อราษฎร์บังหลวง
- สร้างสัมพันธ์กับสมาชิกคริสตจักรนิกายอื่นๆ และศาสนาอื่นๆ
- ประกาศด้วยการเป็นประจักษ์พยานถึง “สังคมแบบใหม่ที่มีพื้นฐานบนอารยธรรมแห่งความรัก” ตามที่พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้ตรัสไว้ (RM 51)

หมายเหตุที่สำคัญที่สี่

4. ชุมชนคริสตชนน้อย ต้องสัมพันธ์กับพระศาสนจักรสากล

หมายเหตุที่สำคัญที่เด่นประการที่สี่ของชุมชนคริสตชนน้อย คือ ความเป็นหนึ่งเดียวกับบรรดาคริสตชนอื่นๆ สมาชิกของชุมชนคริสตชนน้อยไม่อาจเป็นของพระคริสตเจ้าได้ ถ้าพวกเขาปฏิบัติความเป็นหนึ่งเดียวกันกับพี่น้องชาย - หญิงอื่นๆ ของพระคริสตเจ้า

เราจึงเรียกบรรดาคริสตชนทั่วโลกว่าเป็น “พระศาสนจักรสากล”
จงมองดูภาพข้างล่าง และอภิปรายคำถามต่อไปนี้

คำถาม

ในภาพข้างบนนี้ แสดงถึงวิถีทางต่าง ๆ ที่ชุมชนคริสตชนน้อย “สัมพันธ์กับพระศาสนจักรสากล” อะไรคือวิถีทางเหล่านี้ ?

บทเสริม

(ให้ทุกคนอ่านบทเสริมเงียบๆ แล้วแบ่งปันว่า เราได้อะไรเพิ่มเติมจากบทเสริม นอกเหนือจากสิ่งที่เราพบมาแล้ว)

- พิธีบูชาขอบพระคุณหรือการบิ๊ง เป็นสายสัมพันธ์ที่ทรงพลังที่สุดระหว่างชุมชนคริสตชนย่อยและพระศาสนจักรสากล พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้ตรัสไว้ว่า “พิธีบูชาขอบพระคุณ ก่อให้เกิดความผูกพันใกล้ชิดของผู้มีความเชื่อทั้งหลายในพระกายของพระคริสตเจ้า ซึ่งก็คือ พระศาสนจักร”
- โดยทางพิธีบูชาขอบพระคุณและพระวาจาของพระเจ้า ชุมชนคริสตชนย่อย และกลุ่มอื่นๆ ในวัดกลายเป็น “ชุมชนซึ่งเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนย่อยๆ” และเป็น “วิถีทางใหม่ของการเป็นชุมชนวัด”
- พระสงฆ์คือผู้เชื่อมโยงที่มีชีวิตระหว่างวัดในท้องถิ่น พระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลและพระสันตะปาปา ผู้เป็นหัวหน้าผู้เลี้ยงแกะของพระศาสนจักรสากล
- มีตัวแทนของชุมชนคริสตชนย่อยอยู่ในสภาอภิบาล
- บรรดาผู้นำชุมชนคริสตชนย่อย ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง และรับการหล่อเลี้ยงชีวิตจิตจากพระสงฆ์ การทำเช่นนี้ก่อให้เกิดความผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างเข้มแข็ง
- ชุมชนวัดท้องถิ่นเชื่อมเข้ากับ “พระศาสนจักรสากล” ด้วยความเชื่อและภารกิจเดียวกัน เพื่อนำความรักของพระเจ้าไปสู่ทุกคน

สรุป

- เราอ่านกิจการอัครสาวก 4: 32-35 อีกครั้งหนึ่ง
- ให้เราสวดภาวนาจากใจ เพื่อขอให้เรามีความเชื่อและความรัก เช่นเดียวกับที่เราได้เห็นจากบรรดาชุมชนคริสตชนรุ่นแรกๆ

การใช้เอกสารคู่มือ AsIPA

เอกสารคู่มือ AsIPA เรียบเรียงขึ้นสำหรับคริสตชนชายหญิงชาวบ้านทั่วๆไปในระดับวัด เอกสารเหล่านี้สามารถนำมาใช้ได้ผลดีที่สุดในห้องประชุมคริสตชนขนาดเล็ก ชุมชนเพื่อนบ้าน สภาภิบาลวัด หรือกลุ่มขนาดเล็กอื่นๆ ในชุมชนวัดก็ได้

เอกสารคู่มือ AsIPA ยังอาจนำมาใช้ได้กับกลุ่มขนาดใหญ่ เช่น ในการสัมมนา หรือในวัด แต่ต้องรักษา “วิธีการการมีส่วนร่วม” อาศัยการทำงานในกลุ่มย่อยเป็นสำคัญ

ลักษณะเด่นของ กระบวนการ AsIPA

1. เอกสารคู่มือ AsIPA รับเอา “วิธีการการมีส่วนร่วม” มาใช้ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนจะแสวงหาและค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. เอกสารนี้เรียบเรียงขึ้นมาในลักษณะที่ว่า ผู้นำกลุ่ม (facilitator) อาจนำมาใช้ได้ด้วยการเตรียมตัวเพียงเล็กน้อย
3. ผู้นำกลุ่ม ควรจะปฏิบัติตามเอกสารคู่มือนี้อย่างเคร่งครัดที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าประชุมมีส่วนร่วมตามที่ระบุไว้ในเอกสาร
4. ผู้นำกลุ่ม จะไม่พึงพอใจกับคำตอบเพียงคำตอบเดียวต่อประเด็นคำถาม แต่สนับสนุนให้ผู้เข้าประชุมแสวงหาคำตอบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เทคนิค “แบ่งปันกับคนข้างเคียง” 2-3 คน (Buzz groups) จะช่วยให้มีส่วนร่วมได้มากขึ้น
5. บทเสริม อาจช่วยเพิ่มเติมจากสิ่งที่ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มได้ค้นพบแล้ว และสรุปประเด็นสำคัญ
6. บทสรุป เจตนาเพื่อใช้เป็น “การให้ข้อมูล”

AsIPA

Asian – Integral – Pastoral – Approach

กระบวนการอภิบาลแบบบูรณาการของคริสตชนเอเชีย

คณะพระสังฆราชแห่งเอเชีย ได้ประกาศในแถลงการสุดท้ายจากที่ประชุมสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชียครั้งที่ 5 ณ เมืองบันดุง ประเทศอินโดนีเซีย ว่า ชุมชนวัดและพระศาสนจักรหลังปี ค.ศ. 1990 นี้ ต้องเป็น “พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม” เป็น “ชุมชนวัดที่เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนคริสตชนย่อยๆ” พระศาสนจักรที่เป็น “ประจักษ์พยานถึงองค์พระคริสตเจ้าผู้กลับคืนพระชนมชีพ” (FABC 5 ข้อ 8)

ประเด็นปัญหาก็คือ จะสนับสนุนวิถีชุมชนวัด หรือ “วิถีทางใหม่ของการเป็นชุมชนวัด” นี้ได้อย่างไร ฉะนั้นในปลายปี 1993 โดยการสนับสนุนร่วมกันของสองสำนักงานในสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย (FABC) คือ สำนักงานเพื่อการพัฒนามนุษย์ (OHD) และสำนักงานเพื่อกิจการฆราวาส (OL) ได้จัดการประชุมปรึกษากันที่กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และเสนอให้กระบวนการทางด้านอภิบาลสนับสนุน “พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม” ในเอเชียว่า AsIPA ซึ่งย่อมาจาก Asian Integral Pastoral Approach เอกสารคู่มือ AsIPA ของโครงการฝึกอบรม มีแนวทางปฏิบัติตรงตามชื่อดังนี้

Asian

โครงการนี้ต้องการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย และช่วยคริสตชนเอเชียให้เผชิญชีวิตตามแบบชาวเอเชีย ในแสงสว่างแห่งพระวรสาร

Integral

โครงการนี้บูรณาการให้เกิดความสมดุลในชีวิตคริสตชน ระหว่างชีวิต “ฝ่ายจิต” กับชีวิตทางด้าน “สังคม” ระหว่างชีวิต “ส่วนบุคคล” กับชีวิต “ชุมชน” ระหว่างชีวิต “ผู้นำทางฐานันดร” กับ “ผู้ร่วมรับผิดชอบที่เป็นฆราวาส”

Pastoral

โครงการนี้มุ่งเน้นการฝึกอบรมฆราวาส ในพันธกิจด้านงานอภิบาลของพวกเขา ในชุมชนวัด ในพระศาสนจักรและในสังคมโลก

Approach

กระบวนการของเอกสารคู่มือชุดต่าง ๆ เหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือ ทำให้งานอภิบาลในชุมชนวัดมี “พระคริสตเจ้า” และ “ชุมชน” เป็นศูนย์กลาง นอกจากนั้น ยังเป็นการโน้มน้าสมาชิกที่ร่วมประชุมกลุ่มให้ค้นหาประสบการณ์ “การเป็นชุมชนวัดในวิถีทางใหม่” นี้ด้วยตนเอง